

1. БЕЗПЕКА НА РОБОЧОМУ МІСЦІ У ЗАКЛАДАХ РЕСТОРАННОГО ГОСПОДАРСТВА В УМОВАХ КОРОНАВІРУСА (COVID-19)

Володченкова Н.В., *к.т.н.*,

Накемпій О.К.

Національний університет харчових технологій (НУХТ), Київ, Україна

За даними ВООЗ спалах пандемії коронавірусу (COVID-19) спостерігається в усіх країнах земної кулі. В усьому світі вживають заходів для уповільнення поширення COVID-19 та зниження рівня захворюваності [1].

Відповідно ст. 13 [2] роботодавці зобов'язані створити на робочому місці в кожному структурному підрозділі безпечні умови праці та дбати про здоров'я своїх працівників та інших осіб на робочому місці. Це включає створення та підтримання умов праці, які не загрожують здоров'ю та безпеці, а також належних та безпечних засобів для виконання.

Відповідно ст. 16 [3] та ст. 3 [4] роботодавці несуть загальну відповідальність за безпечні та здорові умови праці, в тому числі за конкретні заходи з контролю над поширенням вірусів, таких як COVID-19. Але на сьогоднішній день в Україні відсутні законодавчі нормативні документи, які б встановлювали для роботодавців відповідальність щодо COVID-19 на робочому місці.

Заходи безпеки та гігієни праці – індивідуальні для кожного закладу ресторанного господарства і повинні розроблятися на основі оцінки ризику. Так як обслуговування відвідувачів – умови, де працівники перебувають у тісному контакті з великою кількістю різних людей, вимагають більш жорстких заходів контролю та профілактики, ніж робота в організаціях чи на підприємстві. Вирішальне значення для керівників закладів ресторанного господарства має визначення ризиків та впровадження заходів для контролю та пом'якшення цих ризиків.

Кожен заклад ресторанного господарства може відіграти важливу роль у стримуванні спалаху шляхом вживання таких заходів:

- організувати роботу з обслуговування шляхом, зменшення контактів між відвідувачами та забезпечення фізичної відстані;
- регулярна дезінфекція приміщень: для обслуговування відвідувачів, призначених для виготовлення кулінарної продукції, приміщень загального користування адміністративних та інш;
- підтримання належної гігієни виробничого середовища та регулярного проведення вентиляції в приміщеннях;
- забезпечення засобів гігієнічного оброблення (наприклад, мила, дезінфікуючого засобу для рук, знаків та пам'яток) та заохочення працівників дотримуватись гігієни на робочому місці (наприклад, часта гігієна рук, уникання дотиків очей/носа/ рота);

- сприяння гігієні дихання (наприклад, забезпечення працівників масками для обличчя з метою мінімізувати ризик інфікування, особливо для осіб в групі ризику;
- обмеження або заборона несуттєвих робочих поїздок;
- максимальне обмеження контактів з людьми поза робочим місцем;
- захист працівників в умовах, коли вони відчують, що опинилися у робочій ситуації без засобів захисту, яка несе безпосередню та серйозну загрозу їх здоров'я;
- розробка правил та процедур інфекційного контролю;
- надання працівникам вказівок щодо виконання карантинних заходів, особливо після поїздки в зону підвищеного ризику або контакту з особою, чий тест виявився позитивним;
- ознайомлення та надання кожному працівнику інструкцій залишатися вдома або працювати вдома, якщо вони мають грипоподібні симптоми (наприклад, лихоманка, кашель тощо) незалежно від історії подорожей чи контактів;
- дотримання зобов'язань щодо звітування перед органами охорони здоров'я та інспекціями праці відповідно до національного законодавства.

Відповідно ст. 19 (е) [3] та ч. 1 ст. 6 і ч. 2 ст.5 [2] роботодавець зобов'язаний надавати працівникам належну інформацію про чинники виробничого середовища, які можуть несприятливо впливати на здоров'я працівників, консультувати працівників з питань охорони праці, а у разі необхідності – безкоштовно надавати належний захисний одяг та інші засоби захисту для працівника [4].

Висновки. У даній роботі було проаналізовано законодавчі нормативні документи щодо дій роботодавців зі створення здорових і безпечних умов праці у закладах ресторанного господарства. Визначено, що з метою запобігання та управління ризиками поширення COVID-19 на робочому місці роботодавцям необхідно вжити заходів щодо збереження життя та здоров'я працівників шляхом створення ряду заходів упередження розповсюдження інфекції.

Література

1. Офіційний сайт Всесвітньої організації охорони здоров'я <https://www.who.int/emergencies/diseases/novel-coronavirus-2019>
2. Закону України "Про охорону праці" //[Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2694-12>
3. Конвенції 155//[Електронний ресурс] – Режим доступу: https://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/---ed_norm/---normes/documents/normativeinstrument/wcms_c155_ru.htm
4. Конвенції про основи, що сприяють безпеці та гігієні праці, 2006 (№ 187) //[Електронний ресурс] – Режим доступу: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/993_515